

PARAULES DE VIDA

Maria conservava tot això en el seu cor (Lc 2,51)

En les reflexions sobre els distints esdeveniments de la vida de Maria, que els ofereixo amb motiu de la celebració de l'any jubilar maria que el papa Francesc ha concedit a la nostra diòcesi, avui ens fixarem en una afirmació que apareix en dos moments dels relats de la infància de l'Evangeli de sant Lluç: després de l'adoració dels pastors l'evangelista ens indica que «Maria guardava tot això en el seu cor i ho meditava» (Lc 2,19); i quan van tornar a Natzaret després d'haver trobat a Jesús, que s'havia quedat en el temple, se'ns indica novament que «la seua mare conservava tot açò en el seu cor» (Lc 2,51). Sant Lluç ens està indicant amb quina actitud espiritual la Mare de Déu viu els esdeveniments del naixement i de la infància de Jesús.

Quan resem el sant Rosari aquests esdeveniments estan inclosos en els misteris de goig. Però si llegim atentament els evangelis descobrim que és un goig no exempt de preocupacions i inquietuds: el naixement de Jesús, que és una notícia que «portarà a tot el poble una gran alegria» (Lc 2,10), és viscut en una situació de soledat i pobresa; en la presentació de Jesús en el temple, que és viscuda per l'ancià Simeó com la realització de l'esperança més important de la seua vida, Maria ha d'escoltar unes paraules inquietants («a tu mateixa una espasa et traspasarà l'ànima» [Lc 2,35]); l'arribada d'aquells mags, que «es postraren a terra i el van adorar» (Mt 2,11), va provocar l'exili de la Sagrada Família a Egipte i la matança dels innocents (Mt 2,13-23);

el pelegrinatge a Jerusalem per a celebrar la Pasqua quan Jesús tenia 12 anys, que era un moment de festa, es va veure entelat per la decisió de Jesús de quedar-se en el temple i, a més, va ser l'ocasió perquè Maria i Josep escoltaren dels

seus llavis les primeres paraules que ens transmeten els textos evangèlics: «No sabíeu que jo havia d'estar a casa del meu Pare?» (Lc 2,49). L'evangelista precisa que «ells no compregueren aquesta resposta» (Lc 2,50).

L'actitud espiritual de Maria és la d'una persona que té una fe profunda: sap que qui decideix la història del seu fill no són ni ella ni Josep, sinó Déu i que, per això, la seua missió consisteix a anar descobrint la voluntat d'eixe Déu, que es va manifestant en els distints moments que viuen amb Jesús. El «conservar» i «meditar» és la resposta creient a les situacions que no es comprenen; a les circumstàncies que constitueixen una dificultat en el camí de la vida; als esdeveniments que ens succeeixen i que no coincideixen amb els projectes, desitjos o il·lusions que nosaltres ens hem creat; a les contrarietats que sorgeixen en el camí de la vida.

En aquestes situacions el creient ha de reaccionar reconeixent amb humilitat que qui guia la història de la seua vida en el camí cap a la salvació és Déu, i acollint en esperit d'obediència la voluntat de Déu. Per a viure així és necessari tindre eixa actitud contemplativa de Maria que ens transmeten els evangelistes, i que és la que ens ajuda a no perdre la pau en cap moment de la nostra vida.

Amb la meua benedicció i afecte.

† **Enrique Benavent Vidal**
Bisbe de Tortosa

APUNTS PER A L'ANÀLISI

L'Esperit, do de Déu a la humanitat

La Pentecosta culmina la celebració del misteri pasqual. Al llarg de l'any litúrgic hem anat celebrant diversos aspectes d'un únic misteri: l'amor gratuït i misericordiós de Déu, que ens envia el seu Esperit per portar-nos a la vida plena. La Pentecosta evoca el Baptisme de Jesús. Allà s'esquinça el cel i Déu envia el seu Esperit al Fill Jesús perquè visqui la nostra vida humana fins a la plena donació de la mort i la resurrecció. Aquí Déu envia l'Esperit a l'Església per fer-la fidel al seu Senyor i portar la humanitat a la vida.

Aquesta és la fe cristiana. Déu no oblidia la nostra humanitat feble i imperfecta sinó que ve a salvar-la. Evoquem ara tota la nostra experiència humana al llarg de la història en les diverses cultures

i religions; el que ha viscut d'esperança, de desig, de decepció, de terror, de recerca, de desesperació... Davant de tota aquesta història, renovem la sorpresa de la revelació cristiana: Déu no oblidia el nostre món humà ni condemna les seves terribles inhumanitats sinó que l'estima i escolta el seu clam i les seves esperances.

Davant la Pentecosta, renovem també la nova sorpresa del missatge cristià. Sovint les pregàries dirigides a Déu li demanen que ens alliberi de la nostra condició humana: el sofriment, les dificultats de la vida, la mort; o també li demanen que faci un món a la nostra mida, que ens faci a nosaltres superiors, privilegiats, satisfets. Déu escolta el nostre clam per la vida i la felicitat, però

no ho fa a la nostra mesura. No allibera l'home de la seva condició humana, feblesa, limitació i mort. Déu li envia el seu Esperit per fer del Fill Jesús, i amb Ell de tota la humanitat, una família de persones que aprenen a viure la seva condició humana com a fills i aprenen a estimar.

L'Esperit porta Jesús a una vida de senzillesa, de llibertat, de plenitud en l'entrega de la pròpia vida. I porta l'Església i tota la humanitat a participar de la vida de Jesús i trobar l'alegria i la plenitud en l'amor, l'acceptació de les nostres febleses, l'acolliment de tots tal com són, l'entrega al Pare.

Gaspar Mora
Professor emèrit de la FTC

PALABRAS DE VIDA

María conservaba todo en su corazón (Lc 2,51)

En las reflexiones sobre los distintos acontecimientos de la vida de María que les ofrecemos con motivo de la celebración del año jubilar mariano que el papa Francisco ha concedido a nuestra diócesis, hoy nos fijaremos en una afirmación que aparece en dos momentos de los relatos de la infancia del Evangelio de san Lucas: después de la adoración de los pastores el evangelista nos indica que «María, por su parte, conservaba todas estas cosas, meditándolas en su corazón» (Lc 2,19); y cuando regresaron a Nazaret después de haber encontrado a Jesús, que se había quedado en el templo, se nos indica de nuevo que «su madre conservaba todo esto en su corazón» (Lc 2,51). San Lucas nos está indicando con qué actitud espiritual la Virgen vive los acontecimientos del nacimiento y de la infancia de Jesús.

Cuando rezamos el santo Rosario estos acontecimientos están incluidos en los misterios de gozo. Pero si leemos atentamente los evangelios descubrimos que es un gozo no exento de preocupaciones e inquietudes: el nacimiento de Jesús, que es una noticia que «será de gran alegría para todo el pueblo» (Lc 2,10) es vivido en una situación de soledad y pobreza; en la presentación de Jesús en el templo, que es vivida por el anciano Simeón como la realización de la esperanza más importante de su vida, María tiene que escuchar unas palabras inquietantes («a ti misma una espada te traspasará el alma» [Lc 2,35]; la llegada de aquellos magos, que «cayendo de rodillas lo adoraron» (Mt 2,11), provocó el exilio de la Sagrada Familia a Egipto y la matanza de los inocentes (Mt 2, 13-23); la peregrinación a Jerusalén para celebrar la Pascua cuando Jesús tenía 12 años, que era un momento de fiesta, se vió empañada por la decisión de Jesús de quedarse en el templo y, además, fue la ocasión para que María y José escucharan de sus labios las primeras palabras que nos transmiten los textos evangélicos: «¿No sabíais que yo debía estar en las cosas de mi Padre?» (Lc 2,49). El evangelista precisa que «ellos no comprendieron lo que les dijo» (Lc 2,50).

La actitud espiritual de María es la de una persona que tiene una fe profunda: sabe que quien decide la historia de su hijo no son ni ella ni José, sino Dios y que, por ello, su misión consiste en ir descubriendo la voluntad de ese Dios, que se va manifestando en los distintos momentos que viven junto a Jesús. El «conservar» y «meditar» es la respuesta creyente a las situaciones que no se comprenden; a las circunstancias que constituyen una dificultad en el camino de la vida; a los acontecimientos que nos suceden y que no coinciden con los proyectos, deseos o ilusiones que nosotros nos hemos creado; a las contrariedades que surgen en el camino de la vida. En estas situaciones el creyente debe reaccionar reconociendo con humildad que quien guía la historia de su vida en el camino hacia la salvación es Dios, y acogiendo en espíritu de obediencia la voluntad de Dios. Para vivir así es necesario tener esa actitud contemplativa de María que nos transmiten los evangelistas, y que es la que nos ayuda a no perder la paz en ningún momento de nuestra vida.

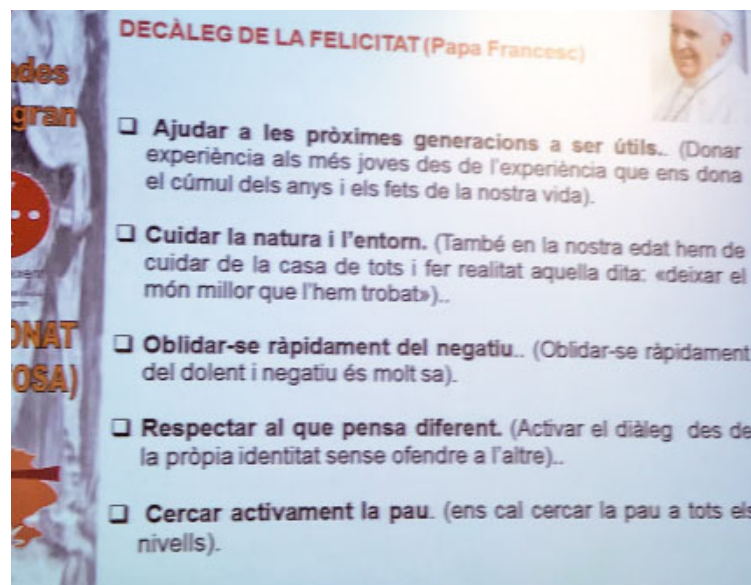
Con mi bendición y afecto.

† **Enrique Benavent Vidal**
Obispo de Tortosa

Conferència «La felicitat objectiu de la vellesa»

Dintre el cicle de conferències sobre la gent gran a càrrec de Mn. Joan Bajo, consiliari diocesà del moviment Vida Creixent, el dia 17 de maig tingué lloc a l'Espai Patronat, la darrera del curs: «La felicitat objectiu de la vellesa». Com tots els anys, ha col·laborat el Consell Municipal de la Gent Gran de l'Ajuntament de Tortosa.

Ens digué Mn. Bajo que es constata la realitat que la persona, independentment de l'edat, vol ser feliç i busca la felicitat sense saber que la porta dintre. Segons uns estudis fets en la Facultat de Psicologia de la Universitat de Granada l'any 2013, les persones grans plenament felices són les que han sabut fruir de la vida i, la seua felicitat està en funció de l'alegria amb que han afrontat les adversitats que els han anat sorgint. La felicitat no depèn tant de les con-

trarietats, sinó de l'actitud envers elles. Quan s'ha reconduït la felicitat en l'edat adulta, la persona en arribar a l'ancianitat serà feliç.

Acabà la conferència amb la frase: «Els iaies formen el cor

permanent d'un gran santuari espiritual». Tot seguit, la regidora Sra. Anna Algeró donà les gràcies a Mn. Bajo i li lliurà com a obsequi el llibre *Terres de l'Ebre i el Matarranya*. Ens vam acomiadar fins al proper curs.

Maria Joana Querol

Confirmacions a Pinell de Brai

El divendres 19 de maig, a les 20.30 h, les campanes del poble a vol anunciaven

que es feia una festa, la Festa de la Confirmació de 9 joves que després d'un camí de fe volien rebre

aquest sagrament. Vuit joves, després de dos cursos de catequesi, i un adult, després de les catequesi que la Delegació de Catecumenat té preparades per a aquestes ocasions, acompanyats pels seus pares i padrins, catequista i comunitat parroquial van dir que volien rebre aquest sagrament de la iniciació cristiana.

Donar les gràcies per la fe rebuda i viure-la des de la comunitat són les paraules amb les que el nostre Bisbe els va encoratjar com a signe del sagrament rebut.

Mn. Jordi Centelles
Rector del Pinell de Brai

TWITTER DEL PAPA FRANCESCO

@Pontifex: «Convido tot hom a una comunicació constructiva que rebutgi els prejudicis i transmeti esperança i confiança en el nostre temps» (28 de maig).

@Pontifex: «La presència materna de Maria ens recorda que Déu mai no es cansa d'inclinar-se amb misericòrdia sobre la humanitat» (29 de maig).

@Pontifex: «La joia cristiana ve de l'Esperit Sant, que ens dóna la veritable llibertat i el do de portar Jesús als germans» (30 de maig).

@Pontifex: «Aprenguem de la fe forta i servicial de la nostra Mare Maria per esdevenir senyal viu de la misericòrdia de Déu» (31 de maig).

Càritas diocesana de Tortosa

ajudarà a crear llocs de treball d'inserció a través de la recollida de roba i al mateix temps generarà beneficis mediambientals

El passat divendres 19 de maig a Barcelona, Càritas Diocesana de Tortosa ha signat un conveni amb la Fundació Formació i Treball (FIT), per tal que aquesta empresa d'inserció reculli la roba sobrant dels robbers de les Càritas Parroquials. A més a més, instal·larà nous contenidors de recollida de roba usada al carrer. Càritas seguirà realitzant entrega social en els seus robbers, però amb aquest conveni podrà donar sortida a tots els seus excedents d'una manera controlada i segura, sabent que la seva destinació final és la generació de llocs de treball i la reutilització o reciclatge de la roba.

La roba recollida anirà a parar a la planta de triatge que la FIT té ubicada al municipi de Sant Esteve Sesrovires (Barcelona), on es generen llocs de treball per a persones en risc d'exclusió. Actualment, treballen 43 persones amb contracte d'in-

serció sociolaboral en aquesta planta i 27 més amb contracte ordinari. La roba que es tria i està en bones condicions es destina a les botigues de roba de segona mà sota la marca *Roba Amiga*. En aquestes botigues hi treballen 16 persones, també amb risc d'exclusió social. Les persones amb

contractes d'inserció treballen i es formen durant el període que dura el contracte —al voltant de 12 mesos—, i després la FIT els ajuda a trobar feina en altres empreses on poder recomençar de nou.

La FIT desenvolupa el seu projecte sociolaboral recollint roba als contenidors taronja de la marca *Roba Amiga*, que progressivament s'aniran reconvertint per presentar una nova imatge amb els logos i colors de Càritas. D'aquesta manera s'afegeixen al projecte tèxtil comú que està promovent Càritas Espanyola unint les forces de totes les Càritas diocesanes de l'Estat per tal de fomentar la creació de llocs de treball per a les persones més vulnerables. A més a més, d'aquesta aposta per l'economia solidària, també hi ha una clara voluntat de contribuir a la conservació del medi ambient, donat que tota aquesta roba reutilitzada o reciclada genera importants beneficis mediambientals.

Pelegrins de Fuzhou a Ascó

El 18 de maig, la parròquia de Sant Joan Baptista d'Ascó va rebre la visita d'una bona colla de cristians pelegrins de la ciutat xinesa de Fuzhou que volien conèixer el poble natal de sant **Pere Màrtir Sans i Jordà**, el seu patró, en pelegrinatge a les arrels de la seva fe cristiana.

Entre ells hi havia una senyora descendent de la família que va acollir i amagar a casa seva sant Pere Màrtir durant la persecució de la que, al segle XVIII, a la Xina, van ser objecte els cristians i en la que el nostre sant va ser martiritzat i decapitat.

Ascó era l'etapa més emotiva del seu pelegrinatge per la Península Ibèrica que havia començat a Fàtima, continuat a Santiago de Compostel·la, Covadonga, Burgos, Santo Domingo de la Calzada i el Pilar, i que acabaria a Montserrat.

Dels pelegrins, només arribats, cridava l'atenció el seu comportament disciplinat i la seva cordialitat en agrair els petits detalls que un bon grup de persones, tant de la parròquia com de l'ajuntament, va tenir amb ells: els esperaven per do-

nar-los la benvinguda ja en baixar de l'autocar i oferir-los un petit refrigeri. El senyor alcalde els va adreçar una paraules de benvinguda al poble.

El ja nombrós grup, format pels pelegrins i pels asconencs que els havien rebut, caminaren cap a l'església on se celebrà l'Eucaristia presidida pel sacerdot que anava amb ells i concelebrada pel rector de la parròquia. Tots els pelegrins participaren molt activament en els cants, respostes i oracions de la missa i en la comunió.

La missa va ser l'acte central de la seva estada enmig nostre. Va començar amb unes paraules d'acolliment del rector de la parròquia. Va acabar amb la benedicció d'una imatge de sant Pere Màrtir Sans i Jordà —regal del poble d'Ascó—, el cant dels goigs del sant i la veneració de la seva relíquia.

A continuació van passejar pels estrets carrers de la part vella del poble, admirant els seus edificis. Sobretot, van voler visitar la casa on, durant la seva infantesa, va viure el sant. I, a causa de la plu-

ja, es va haver de cancel·lar un passeig en barca pel riu que estava programat.

Havent dinat, van marxar cap a Barcelona des d'on el dia següent, després d'haver anat a Montserrat, emprendrien el camí de retorn a casa.

Gràcies, germans de Fuzhou, per la vostra visita i per l'exemple que ens heu donat. Gràcies per la vostra fe, pietat, disciplina, cordialitat i devoció al nostre sant comú **Pere Màrtir Sans i Jordà!**

Josep Pau Gil i Llorens
Rector de la parròquia

AGENDA

- ▀ **Dissabte 8.** Móra d'Ebre, a les 20 h, confirmacions.
- ▀ **Diumenge 9.** Bitem, a les 12 h, confirmacions.

LECTURES DE LA MISSA DIÀRIA I SANTORAL

3. ■ Dilluns (lit. hores: 1a setm.) [Ef 2,19-22 / Sl 116 / Jo 20,24-29]. Sant Tomàs, anomenat Dídim (el Bessó), apòstol, venerat a Edessa (s. VI); beata Maria Anna Mogas Fontcuberta, verge (de Corró de Vall, les Franqueses del Vallès, 1827-1886), fund. franciscanes missioneres de la Mare del Diví Pastor.

4. ■ Dimarts [Gn 19,15-29 / Sl 25 / Mt 8,23-27]. Santa Isabel de Portugal (1271-1336), princesa catalano-aragonesa, néta de Jaume I; santa Berta, vg.

5. ■ Dimecres [Gn 21,5.8-20 / Sl 33 / Mt 8,28-34]. Sant Antoni M.

Zaccaria (1502-1529), prev., fund. barnabites a Milà (B); sant Miquel dels Sants (1591-1625), prev. trinitari a Valladolid, nat a Vic i patró d'aquesta ciutat; santa Filomena, vg.

6. ■ Dijous [Gn 22,1-19 / Sl 114 / Mt 9,1-8]. Santa Maria Goretti (1890-1902), vg. i mr. de la castedat; sant Isaïes, profeta i mr.; sant Ròmul, bisbe.

7. ■ Divendres [Gn 23,1-4.19; 24,1-8.62-67 / Sl 105 / Mt 9,9-13]. *Urgell*: □ sant Ot o Odó (†1122), bisbe d'Urgell, patró de la ciutat de La Seu d'Urgell; sant Fermí, bisbe de Pamplona; sant Marçal,

bisbe; beat Benet XI, papa (1303-1304).

8. ■ Dissabte [Gn 27,1-5.15-29 / Sl 134 / Mt 9,14-17]. Sant Adrià III, papa (romà, 884-885); sants Àquila i Priscil·la, esposos mrs., deixebles de Pau; sant Eugeni III, papa (1145-1153).

9. ■ Diumenge vinent, XIV de durant l'any (lit. hores: 2a setm.) [Za 9,9-10 / Sl 144 / Rm 9,9.11-13 / Mt 11,25-30]. Mare de Déu Reina de la Pau; sant Zenó o Zenon, mr.; sant Joan de Colònia, prev. dominicà i mr.; beata Joana Scopelli, vg. carmelitana; sant Agustí Zhao Rong i companys, mrs.

Diumenge XIII de durant l'any

COMENTARI

Estimem molt la família i Déu encara més

A la Transfiguració de Jesús surt Moisès, representant la Llei; i pels Profetes hi ha Elies que —amb Eliseu— són profetes sense llibre propi.

La generositat d'una *dona benestant* vers Eliseu, *l'home de Déu*, supera amb escreix el nivell habitual. *Fem-li una habitació d'obra, posem-li un llit, una taula, una cadira i un llum.*

L'agraïment d'Eliseu vers la dona que *no té fills* és obra del poder de Déu: *l'any que ve amanyagarà un fill.*

El batejat, en *sortir de l'esclavatge del Pecat*, entra en el senyoriu del Senyor al qual resta radicalment unit participant solidari del destí de Crist.

Les dues cares del baptisme són morir a *l'home vell* i renéixer a *la vida nova*, com la del Ressuscitat.

Tingueu-vos per morts al Pecat però vius per a Déu en Jesucrist. En principi el cristià sí és *mort al pecat*, però el pecat no és mort sinó viu i operant!

Pau atribueix els mateixos efectes a la fe que al baptisme: no coneix baptisme sense fe ni fe sense baptisme.

Qui estima el pare o la mare més que a mi, no és bo per a venir amb mi. Jesús no contraposa en disjuntiva dos amors: el de Déu i el de la família. Prenent com a punt de comparació l'amor a la família, reconegut com a bàsic, diu que l'amor a Déu —expressat en la fidelitat a Crist— ha de ser encara més alt que el de la família.

Qui vulgui guardar la vida en poder seu, amb egoisme, de fet la perdrà; però qui l'haurà perduda per causa meva —la de l'Evangelí— *la retrobarà.*

Mn. José Luis Arín

▶ Lectura del segon llibre dels Reis (2Re 4,8-11.14-16a)

Un dia Eliseu passava per Sunam. Hi havia allà una dona benestant que l'obligà a quedar-se a menjar a casa seva. Des d'aquell dia, cada vegada que Eliseu hi passava, s'hi quedava a menjar. Llavors ella digué al seu marit: «Estic convençuda que l'home de Déu que passa sempre per casa nostra és un sant. Fem-li una petita habitació d'obra a la terrassa, posem-hi un llit, una taula, una cadira i un llum, i cada vegada que vingui podrà retirar-se allà.» El dia que Eliseu hi anà, es retirà en aquella habitació i s'hi quedà a dormir. Llavors Eliseu digué a Guihezí, el seu criat: «Què podem fer per aquesta sunamita?» Guihezí li respongué: «Mira, no té fills, i el seu marit ja és gran.» Eliseu li va dir: «Crida-la.» Guihezí la cridà, i ella es presentà i es quedà a l'entrada de l'habitació. Eliseu li digué: «L'any que ve, per aquest temps, amanyagarà un fill.»

▶ Salm responsorial (88)

R. *Senyor, cantaré tota la vida els vostres favors.*

Senyor, cantaré tota la vida els vostres favors, / d'una generació a l'altra anunciaré la vostra fidelitat. / Vós heu dit: «El meu favor és indestructible, / mantinc la fidelitat en el cel.» R.

Senyor, feliç el poble que us aclama. / Caminarà a la llum de la vostra mirada. / Tot el dia celebrarà el vostre nom, / enaltirà la vostra bondat. R.

Ve de vós la glòria del seu poder, / alcem el front perquè vós ens estimeu; / el nostre rei és del Sant d'Israel, / és del Senyor l'escut que em protegeix. R.

▶ Lectura de la carta de sant Pau als cristians de Roma (Rm 6,3-4.8-11)

Germans, tots els qui hem estat batejats en Jesucrist, hem estat submergits en la seva mort. Pel baptisme hem estat sepultats amb ell en la mort, perquè, tal com Crist, gràcies al poder admirable del Pare, va ser ressuscitat d'entre els morts, també nosaltres emprenguem una nova vida. I si hem mort amb Crist, creiem que també viurem amb ell. I sabem que Crist, un cop ressuscitat d'entre els morts, ja no mor més, la mort ja no té cap poder sobre ell. Quan ell morí, morí al pecat una vegada per sempre, però ara que viu, viu per a Déu. Igualment vosaltres, penseu que sou morts pel que fa al pecat, però viviu per a Déu en Jesucrist.

▶ Lectura de l'evangelí segons sant Mateu (Mt 10,37-42)

En aquell temps, Jesús digué als seus apòstols: «Qui estima el pare o la mare més que a mi, no és bo per venir amb mi. Qui estima els fills o les filles més que a mi, no és bo per venir amb mi. Qui no pren la seva creu i m'acompanya, no és bo per venir amb mi. Els qui vulguin guardar la vida en poder seu, la perdran, però els qui per causa meva l'hauran perduda, la retrobaran. Qui us acull a vosaltres, m'acull a mi, i qui m'acull a mi, acull el qui m'ha enviat. Qui acull un profeta perquè és profeta, tindrà la recompensa dels profetes, qui acull un just perquè és just, tindrà la recompensa dels justos, i tot hom qui doni un vas d'aigua fresca a un d'aquests petits, només perquè és el meu deixeble, us ho dic amb tota veritat, no quedarà sense recompensa.»

▶ Lectura del segundo libro de los Reyes (2Re 4,8-11.14-16a)

Pasó Eliseo un día por Sunén. Vivía allí una mujer principal que le insistió en que se quedase a comer; y desde entonces, se detenía allí a comer cada vez que pasaba. Ella dijo a su marido: «Estoy segura de que es un hombre santo de Dios el que viene siempre a vernos. Construyamos en la terraza una pequeña habitación y pongámosle arriba una cama, una mesa, una silla y una lámpara, para que cuando venga pueda retirarse». Llegó el día en que Eliseo se acercó por allí y se retiró a la habitación de arriba, donde se acostó. Entonces se preguntó Eliseo: «¿Qué podemos hacer por ella?». Respondió Guejazí, su criado: «Por desgracia no tiene hijos y su marido es ya anciano». Eliseo ordenó que la llamase. La llamó y ella se detuvo a la entrada. Eliseo le dijo: «El año próximo, por esta época, tú estarás abrazando un hijo».

▶ Salmo responsorial (88)

R. *Cantaré eternamente las misericordias del Señor.*

Cantaré eternamente las misericordias del Señor, / anunciaré tu fidelidad por todas las edades. / Porque dijiste: «La misericordia es un edificio eterno», / más que el cielo has afianzado tu fidelidad. R.

Dichoso el pueblo que sabe aclamarte: / caminará, oh, Señor, a la luz de tu rostro; / tu nombre es su gozo cada día, tu justicia es su orgullo. R.

Porque tú eres su honor y su fuerza, / y con tu favor realizas nuestro poder. / Porque el Señor es nuestro escudo, / y el Santo de Israel nuestro rey. R.

▶ Lectura de la carta del apóstol san Pablo a los Romanos (Rom 6,3-4.8-11)

Hermanos: Cuantos fuimos bautizados en Cristo Jesús fuimos bautizados en su muerte. Por el bautismo fuimos sepultados con él en la muerte, para que, lo mismo que Cristo resucitó de entre los muertos por la gloria del Padre, así también nosotros andemos en una vida nueva. Si hemos muerto con Cristo, creemos que también viviremos con él; pues sabemos que Cristo, una vez resucitado de entre los muertos, ya no muere más; la muerte ya no tiene dominio sobre él. Porque quien ha muerto, ha muerto al pecado de una vez para siempre; y quien vive, vive para Dios. Lo mismo vosotros, consideraos muertos al pecado y vivos para Dios en Cristo Jesús.

▶ Lectura del santo Evangelio según san Mateo (Mt 10,37-42)

En aquel tiempo, dijo Jesús a sus apóstoles: «El que quiere a su padre o a su madre más que a mí, no es digno de mí; el que quiere a su hijo o a su hija más que a mí, no es digno de mí; y el que no carga con su cruz y me sigue, no es digno de mí. El que encuentre su vida la perderá, y el que pierda su vida por mí, la encontrará. El que os recibe a vosotros, me recibe a mí, y el que me recibe, recibe al que me ha enviado; el que recibe a un profeta porque es profeta, tendrá recompensa de profeta; y el que recibe a un justo porque es justo, tendrá recompensa de justo. El que dé a beber, aunque no sea más que un vaso de agua fresca, a uno de estos pequeños, sólo porque es mi discípulo, en verdad os digo que no perderá su recompensa».